

"ΣΥΝΤΟΜΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ"

- 01ΣΕ. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ
- 02ΣΕ. ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΓΙΑ Ν' ΑΛΛΑΞΕΙ ΟΡΙΣΤΙΚΑ Η ΠΙΚΡΑΜΕΝΗ ΣΟΥ ΖΩΗ
- 03ΣΕ. ΣΩΤΗΡΙΑ και ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ (Χάνεται η σωτηρία του πιστού;)
- 04ΣΕ. ΔΑΙΜΟΝΙΚΕΣ ΕΠΙΡΡΟΕΣ ΣΤΟΝ ΠΙΣΤΟ (Απελευθέρωση από δαιμονικά πνεύματα)
- 05ΣΕ. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ - Η δύναμη της Πεντηκοστής
- 06ΣΕ. ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ - Πνευματικά Χαρίσματα
- 07ΣΕ. Η ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Ο ΕΝΑΣ και ΜΟΝΟΣ Θεός
- 08ΣΕ. Η ΘΕΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και ΤΟ ΥΠΕΡ ΠΑΝ ΟΝΟΜΑ
- 09ΣΕ. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
- 10ΣΕ. Ο ΔΕΙΠΝΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (Κυριακός Δείπνος)
- 11ΣΕ. ΔΕΚΑΤΑ και ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ (Ο νόμος της σποράς και του θερισμού)
- 12ΣΕ. ΝΗΣΤΕΙΑ (Αποχή από το φαγητό ή αλλαγή φαγητού;)
- 13ΣΕ. ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ, που πρέπει να γίνεται σε ανθρώπους ή στον Θεό;
- 14ΣΕ. ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ
- 15ΣΕ. Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΟΡΚΟΣ (Επιτρέπεται ο πιστός να ορκίζεται;)
- 16ΣΕ. ΤΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ (Είχε ο Ιησούς άλλα κατά σάρκα αδέρφια;)
- 17ΣΕ. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ «ΑΓΙΟΣ;» (Υπάρχουν σήμερα ζώντες άγιοι;)
- 18ΣΕ. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
- 19ΣΕ. ΙΗΣΟΥΣ: Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΑΡΧΙΕΡΕΑΣ ΜΑΣ και ΜΕΣΙΤΗΣ ΜΑΣ
- 20ΣΕ. ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΚΕΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟ
- 21ΣΕ. ΓΚΡΕΜΙΣΤΕ ΤΑ ΤΕΙΧΗ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ (Δοξολογία εναντίον Κορονοϊού)
- 22ΣΕ. ΟΙ ΕΠΤΑ ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - Λευϊκό ΚΓ/23
- 23ΣΕ. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ (Η ημέρα του Κυρίου - Αποκάλυψη Α/1:10)
- 24ΣΕ. ΕΣΧΑΤΟΙ ΚΑΙΡΟΙ (Μεγάλα γεγονότα των τελευταίων καιρών)
- 25ΣΕ. Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ (Έννοια, οργάνωση και όνομα της εκκλησίας)
- 26ΣΕ. ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΤΡΕΥΟΥΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ (Τι εφάρμοζε η πρώτη εκκλησία;)
- 27ΣΕ. ΣΕ ΠΟΙΟ ΟΝΟΜΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΣΤΕ
- 28ΣΕ. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (Τι επιτρέπεται να τρώμε σύμφωνα με την Βίβλο;)
- 29ΣΕ. Η «ΔΕΞΙΑ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ και Ο «ΘΡΟΝΟΣ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ
- 30ΣΕ. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου)
- 31ΣΕ. Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ (Τραγωδία στη Γη - Δόξα στον Ουρανό)
- 32ΣΕ. ΤΡΙΑΝΤΑ (30) ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ (συνοπτική παρουσίαση)
- 33ΣΕ. ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΜΕΝΟΙ ΠΙΣΤΟΙ (Δόγματα και ομολογίες στην Ελλάδα)
- 34ΣΕ. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ («Εν αρχή ήν ο Λόγος...»)
- 35ΣΕ. DAVID WILKERSON: ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
- 36ΣΕ. BENNY HINN και ΤΗΛΕ - ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΕΣ (Ποια είναι η αλήθεια;)
- 37ΣΕ. ΟΙ 5 ΑΓΓΕΛΟΙ ΤΩΝ 5 ΗΠΕΙΡΩΝ (Μια προφητεία για το μέλλον του κόσμου)
- 38ΣΕ. ΟΙ 7 ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ (Η ιστορική πορεία της εκκλησίας)
- 39ΣΕ. Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΠΟΝΗΡΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ
- 40ΣΕ. ΠΟΛΕΜΟΣ και ΔΟΞΑ - Προφητεία για την εκκλησία των εσχάτων καιρών (Ρικ Τζόινερ)
- 41ΣΕ. Η ΟΡΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΜΟΥ-Προφητεία για την εκκλησία των εσχάτων καιρών (P. Τζόινερ)
- 42ΣΕ. Ο «άγιος» ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ - Ο δημοφιλής προστάτης των ερωτευμένων
- 43ΣΕ. ΑΠΟΚΡΙΕΣ και ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΑ - Η αναβίωση της Ειδωλο-Λατρείας
- 44ΣΕ. Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
- 45ΣΕ. ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ, οι ανεπιθύμητοι επισκέπτες του Δωδεκαήμερου
- 46ΣΕ. ΤΟ ΚΕΝΩΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ - δογματική/ερμηνευτική μελέτη
- 47ΣΕ. ΟΙ 4 ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΙΑΔΑ
- 48ΣΕ. ΦΙΛΟ-ΖΩΟΣ ή ΦΙΛ-ΑΝΘΡΩΠΟΣ (μια σύγχρονη μορφή ειδωλολατρείας)
- 49ΣΕ. ΤΑ ΑΔΩΝΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ και Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ
- 50ΣΕ. ΝΤΑΝΙΕΛ ΕΚΕΤΣΟΥΚΟΥ - Ανάσταση από τους νεκρούς
- 51ΣΕ. ΧΑΟΥΑΡΝΤ ΠΙΤΜΑΝ - Ταξίδι στον 2ο και στον 3ο ουρανό

ΔΕΚΑΤΑ και ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Ο νόμος της σποράς και του θερισμού

Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"
επιμέλεια - παρουσίαση:
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Τεύχος
11
έκδοση: 1992, 2022

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΔΕΚΑΤΑ και ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Ο νόμος της σποράς και του θερισμού

αυτοτελές απόσπασμα (12ο κεφάλαιο)
από το βιβλίο
«ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»

βελτιωμένη έκδοση:
02/2022

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

© COPYRIGHT 1992, 2022

για την Ελλάδα και όλο τον κόσμο:
«ALKIVIADIS TZELEPIS – FILADELFOS»
www.facebook.com/groups/filadelfos

1η ΕΚΔΟΣΗ: 05/1992, 2η ΕΚΔΟΣΗ: 01/1995
3η ΕΚΔΟΣΗ: 04/2001, 4η ΕΚΔΟΣΗ: 02/2022

Επιμέλεια έκδοσης και κειμένων,
Computer, Εκτύπωση,
Μοντάζ, Βιβλιοδεσία, Εξώφυλλο:

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Τηλ. κινητό - Viber - WhatsApp:
694 - 49 21 318

SITE: www.AlkiviadisFiladelfos.com

FACEBOOK

Alkiviadis Tzelepis (Filadelfos)

Groups 1: «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

Groups 2: «Vivliothiki FILADELFOS»

E - MAIL

filadelfos02@hotmail.com
alkiviadistzelepis@yahoo.gr

YOUTUBE (5 κανάλια):

Filadelfos Channel 1 & F. Channel 2
FiladelfosTV - music, Filadelfos FILMS
"Κέντρο Ευαγγελίου /Filadelfos

Επιτρέπεται

η αναδημοσίευση αποσπασμάτων μόνον
του παρόντος βιβλίου,
χωρίς αλλοίωση ή μεταβολή του κειμένου,
και με την αναγραφή του ονόματος
του συγγραφέα ή του εκδότη
(Ν.2121/1993, άρθρο 18, παρ.1-2)

ΔΕΚΑΤΑ και ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

1. ΤΟ ΔΕΚΑΤΟ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

Για πρώτη φορά το "δέκατο" αναφέρεται στη συνάντηση του Άβραμ (αργότερα ονομάστηκε **Αβραάμ**) με τον Μελχισεδέκ, αρχιερέα και βασιλιά της πόλης Σαλήμ (που είναι η Ιερουσαλήμ), ο οποίος ως ιερέας τον ευλόγησε και ο Άβραμ του πρόσφερε το δέκατο απ' όλα τα υπάρχοντά του: *«Και ο Μελχισεδέκ βασιλεύς Σαλήμ, έφερεν έξω άρτον και οίνον· ήτο δε ιερεύς του Θεού του Υψίστου. Και ευλόγησεν αυτόν και είπεν, Ευλογημένος ο Άβραμ παρά του Θεού του Υψίστου, ο οποίος έκτισε τον ουρανόν και την γήν· και ευλογητός ο Θεός ο Ύψιστος ο οποίος παρέδωκε τους εχθρούς σου εις την χείρα σου. Και Άβραμ έδωκεν εις αυτόν ΔΕΚΑΤΟΝ από πάντων»* (Γένεση ΙΔ/14:18-20). Το γεγονός αυτό αναφέρεται και στην επιστολή Εβραίουσ Ζ/7:1-3.

Το δέκατο αναφέρεται και στην περίπτωση που ο Ιακώβ βρισκόταν στην Λουζ, στη γη Χαναάν (βλ. Γένεση ΜΗ/48:3) και κοιμήθηκε στην ύπαιθρο, έχοντας σαν προσκεφάλι έναν λίθο. Είδε ένα ενύπνιο, όπου υπήρχε μια σκάλα από τη γη μέχρι τον ουρανό που ανεβοκατέβαιναν άγγελοι του Θεού και άκουσε τον Θεό να τον ευλογεί. Όταν ξύπνησε έκανε μια ευχή, λέγοντας: *«Αν ο Θεός είναι μετ' εμού και με διαφυλάξει εις την οδό ταύτη εις την οποίαν υπάγω, και μου δώσει άρτον να φάγω και ένδυμα να ενδυθώ, και επιστρέψω εν ειρήνη εις τον οίκον του πατρός μου, τότε ο Κύριος θέλει είσθαι Θεός μου· και ο λίθος ούτος, τον οποίον έστησα διά στήλην, θέλει είσθαι οίκος Θεού· και εκ πάντων όσα μου δώσεις, το ΔΕΚΑΤΟΝ θέλω προσφέρει εις Σε...»* (Γένεση ΚΗ/28:20-22).

Όταν αργότερα δόθηκε ο νόμος από τον Θεό στον Μωυσή κάθε Ισραηλίτης υποχρεωνόταν να δίνει στον **Κύριο** το ένα δέκατο απ' όλα τα εισοδήματά του, όπως προϊόντα γης, ποίμνια, ζώα, κλπ (βλ. Λευιτικό ΚΖ/27:30-33, Β' Χρονικών ΛΑ/31:5-6,13, Νεεμίας ΙΓ/13:12, κλπ). Το δέκατο δινόταν και τους **Λευίτες ιερείς** για να συντηρούνται (Αριθμοί ΙΗ/18:21-32, Α' Κορινθίους Θ/9:13, Εβραίουσ Ζ/7:5, κλπ).

Το δέκατο είναι εντολή του ίδιου του Θεού, η τήρηση της ο-

ποίας έχει μεγάλη ευλογία για τον πιστό: *«Φέρετε πάντα τα δέκατα εις την αποθήκην, διά να είναι τροφή εις τον οίκον Μου· και δοκιμάσατέ με τώρα εις τούτο, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, εάν δεν σας ανοίξω τους καταρράκτας του ουρανού και εκχέω την ευλογίαν εις εσάς, ώστε να μην αρκεί τόπος δι' αυτήν»* (Μαλαχίας Γ/3:10). Ο Θεός δεν ζητούσε, αλλά απαιτούσε να δίνει ο λαός Του το δέκατο πάντων, σε σημείο να τους αποκαλεί κλέφτες, εάν δεν το έκαναν, γι' αυτό πριν τους πει τα παραπάνω λόγια ευλογίας, τους επισημαίνει την κατάρα (κρίση) από την ανυπακοή τους: *«Μήπως θέλει κλέπτει ο άνθρωπος τον Θεόν; ΣΕΙΣ όμως με εκλέπτετε· και λέγετε, "Εις τι σε εκλέψαμεν;" (Με εκλέψατε) εις τα δέκατα και εις τας προσφοράς. Σεις είσθε καταραμένοι με ΚΑΤΑΡΑ· διότι εσείς Με εκλέψατε, ναι, εσείς, όλον το έθνος»* (Μαλαχίας Γ/3:8-9).

Ο Αβραάμ και ο Ιακώβ τα δέκατα που πρόσφεραν στον Κύριο ήταν **πριν το νόμο** του Μωυσή, γεγονός που φανερώνει ότι τώρα που βρισκόμαστε στην περίοδο της Καινής Διαθήκης, δεν μπορούμε να ισχυριστούμε ότι δεν είμαστε υποχρεωμένοι να δίνουμε δέκατα, γιατί δεν βρισκόμαστε πλέον υπό νόμο, **αφού αυτά δόθηκαν πριν το νόμο**. Το ότι ο Αβραάμ έδωσε το δέκατο στον Θεό, έχει άμεση σχέση με τους αγίους της Καινής Διαθήκης, γιατί εμείς σήμερα είμαστε πνευματικοί υιοί του Αβραάμ και μας ανήκουν όλες οι ευλογίες, που απολάμβανε ο Αβραάμ πριν δοθεί ο νόμος: *«Εάν δε είσθε του Χριστού, άρα είσθε σπέρμα του Αβραάμ και κατά την επαγγελίαν κληρονόμοι»* (βλ. Γαλάτες Γ/3:7,29).

Πράγματι σαν πιστοί της Καινής Διαθήκης δεν βρισκόμαστε κάτω από το νόμο, γιατί ο Χριστός μας εξαγόρασε από την κατάρα του νόμου (Γαλάτες Γ/3:13). ΠΩΣ λοιπόν μπορούμε να γνωρίζουμε τι ισχύει και τι δεν ισχύει σήμερα από την Παλαιά Διαθήκη, όταν ο Παύλος λέγει *«όλη η Γραφή είναι θεόπνευστος και ωφέλιμος προς διδασκαλίαν...»* (Β' Τιμόθεου Γ/3:16) και όταν λέγει **"όλη"** εννοεί το νόμο, την Παλαιά Διαθήκη, γιατί τότε δεν υπήρχαν ακόμα τα βιβλία της Καινής Διαθήκης; Την απάντηση θα την δούμε στη συνέχεια και δεν θα μας αφήσει κενά και ερωτηματικά.

2. ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ ΤΕΛΕΤΟΥΡΓΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ

Ο Ιησούς έκανε μια πολύ βασική διακήρυξη: *«Μη νομίζετε ότι ήλθον να καταλύσω τον ΝΟΜΟ ή τους ΠΡΟΦΗΤΕΣ· δεν ήλθον να κατα-*

λύσω, αλλά να εκπληρώσω (αρχ. "αλλά ΠΛΗΡΩΣΑΙ")...» (Ματθαίος Ε/5:17). Ο Ιησούς είναι ο μόνος που μπορεί να εξηγήσει και να δώσει τη σωστή ερμηνεία του νόμου του Θεού και εδώ το ξεκαθάρισε στους ομοεθνείς Του Ιουδαίους όταν τους είπε ότι δεν ήρθε για να καταλύσει το νόμο του Θεού και τους προφήτες, αλλά ήρθε για να "γεμίσει" το νόμο. Αυτό σημαίνει ο όρος "πληρώσαι" που χρησιμοποιεί ο θεόπνευστος συγγραφέας. Ο Ιησούς δεν ήρθε να εκπληρώσει το νόμο, που λάθος μεταφράζει ο Βάμβας, αλλά ήρθε να τον "γεμίσει", να του δώσει τη σωστή διάσταση μέσα στις καρδιές των ανθρώπων.

Καταργήθηκε όλος ο τυπολογικός (τελετουργικός) νόμος της Παλαιάς Διαθήκης (θυσίες ζώων, μεσιτεία ιερέων, κλπ), αλλά ο ηθικός νόμος παραμένει πάντα φρέσκος και επίκαιρος. Τι σημαίνει με ένα απλό παράδειγμα "γεμίζω" (πληρώνω), μπορούμε να το δούμε στο Ε/5ο κεφάλαιο του Ματθαίου, όπου ο Ιησούς επάνω στο όρος διδάξε το συγκεντρωμένο πλήθος με τους λεγόμενους μακαρισμούς. Όταν τελείωσε τους μακαρισμούς (Ματθαίος Ε/5:1-16), άρχισε να ερμηνεύει το νόμο του Θεού (Μη φονεύσεις, Μη μοιχεύσεις, Μη επιορκήσεις, κλπ). Αναφερόμενος για παράδειγμα στην εντολή "Μη μοιχεύσεις" είπε: «Ακούσατε ότι ερρέθη (ειπώθηκε) εις τους αρχαίους, "μη μοιχεύσεις". Εγώ όμως σας λέγω ότι πας ο βλέπων γυναίκα διά να επιθυμήσει αυτήν, ήδη εμοίχευσεν αυτήν εις την καρδιά αυτού» (Ματθαίος Ε/5:27-28). Εδώ ο Ιησούς δεν εκπλήρωσε, ούτε κατάργησε αυτή την εντολή, αλλά την "γέμισε", λέγοντας με απλά λόγια «Μοιχεία δεν έχουμε μόνο όταν κάποιος την διέπραξε, αλλά έχουμε και στην περίπτωση που κάποιος δει μια γυναίκα και την επιθυμήσει με την καρδιά του». Αυτό σημαίνει "γεμίζω το νόμο", δίνω περιεχόμενο και νόημα στο νόμο.

Όταν ο Ιησούς επάνω στο σταυρό του Γολγοθά έπαιε το «τετέλεσται» και το καταπέτασμα του επίγειου ναού σχίστηκε από επάνω προς τα κάτω (Ματθαίος ΚΖ/27:51), τότε καταργήθηκε και όλος ο τυπολογικός - τελετουργικός νόμος της Παλαιάς Διαθήκης, καταργήθηκαν οι θυσίες των ζώων, γιατί η θυσία του Ιησού ήταν «άπαξ», πέθανε ο δίκαιος υπέρ των αδικών, καταργήθηκε η Λευιτική ιεροσύνη, γιατί ο Ιησούς Χριστός είναι ο μόνος μεσίτης και ιερέας κατά την τάξη Μελχισεδέκ, καταργήθηκαν οι εορτές γιατί άρχισε η εκπλήρωσή τους (Πάσχα, Πεντηκοστή, κλπ), καταργήθηκαν οι "τύποι" αφού εκπληρώθηκε πλέον το "αντίτυπον", αλλά δεν καταργήθηκε

ολόκληρη η Παλαιά Διαθήκη, που πολλές χριστιανικές ομάδες σήμερα διακηρύττουν, εκφράζοντας ένα αντί Ιουδαϊκό πνεύμα, γιατί «ΟΛΗ η Γραφή είναι θεόπνευστη. Ο Ιησούς Χριστός ήρθε για να "γεμίσει" τον θεόπνευστο νόμο της Παλαιάς Διαθήκης, δεν ήρθε για να τον καταργήσει, μέσα στον ηθικό ΝΟΜΟ της Παλαιάς Διαθήκης, έβαλε και τη ΧΑΡΗ της αγάπης Του με τη Νέα Διαθήκη που την σφράγισε με το αίμα της θυσίας Του: «Ο νόμος του Κυρίου είναι ΑΜΩΜΟΣ, επιστρέφων ψυχήν· η μαρτυρία του Κυρίου πιστή, σοφίζουσα τον απλούν» (Ψαλμός ΙΘ/19:7).

3. Ο ΜΩΥΣΗΣ ΔΙΔΑΣΚΕΤΑΙ ΑΚΟΜΑ...

Στις Πράξεις διαβάζουμε ότι η εκκλησία της Ιερουσαλήμ είχε συνέλθει για να λύσει ένα πρόβλημα που είχε δημιουργηθεί με τους νέους πιστούς, που προέρχονταν από τα έθνη: «Απ' αιώνος είναι γνωστά εις τον Θεόν πάντα τα έργα Αυτού. Όθεν εγώ κρίνω να μη παρενοχλώμεν τους από των εθνών επιστρέφοντας εις τον Θεόν, αλλά να γράφωμεν προς αυτούς να απέχουν από των μiasμάτων των ειδώλων και από της πορνείας και του πνικτού και του αίματος. Διότι ο Μωϋσής από γενεάς αρχαίας έχει εις πάσαν πόλιν τους κηρύττοντας αυτόν εις τας συναγωγάς, αναγνωσκόμενος κατά παν σάββατον» (Πράξεις ΙΕ/15:19-21). Εδώ μιλάει ο Ιάκωβος, σαν υπεύθυνος της εκκλησίας της Ιερουσαλήμ και λέγει να ΜΗΝ παρενοχλούμε τους επιστρέφοντες στον Θεό από τα έθνη και εξηγεί για ποιο λόγο το λέγει αυτό: «...ΔΙΟΤΙ ο Μωυσής από γενεάς αρχαίας ΕΧΕΙ ΣΕ ΚΑΘΕ ΠΟΛΗ ΤΟΥΣ ΚΗΡΥΤΟΝΤΑΣ αυτόν εις τις συναγωγές, αναγνωσκόμενος κατά παν σάββατον».

Έχουν μεγάλη βαρύτητα τα λόγια του Ιακώβου, γιατί έχουν εφαρμογή σε πρώην ειδωλολάτρες (εθνικούς), οι οποίοι "από γενεάς αρχαίας" δεν γνώριζαν τίποτα για τον Μωυσή, αλλά εδώ όμως γίνεται η διευκρίνιση πως, ότι γινόταν στις προηγούμενες γενεές με τους ομοεθνείς τους Ιουδαίους, που διδάσκονταν το νόμο του Μωυσή, το ίδιο θα συνεχιστεί να γίνεται και με τους νέους πιστούς που προέρχονται από τα έθνη, γιατί ο νόμος του Θεού είναι αιώνιος και δεν καταργείται.

Απλή η αλήθεια: Κάθε τοπική εκκλησία που δημιουργείτο τότε, είχε σαν βάση μερικούς Εβραίους οι οποίοι είχαν βγει από κάποια συναγωγή και αυτοί αποτελούσαν τον πυρήνα, τη βάση επάνω στην οποία οικοδομείτο η νέα εκκλησία. **Οι άνθρωποι αυτοί ΓΝΩΡΙΖΑΝ το**

νόμο του Θεού (που είχε δώσει στον Μωυσή) και τον ΔΙΔΑΣΚΑΝ στους νέους πιστούς. Γνώριζαν τις δέκα εντολές, γνώριζαν όλους τους ηθικούς νόμους που αναφέρει η Βίβλος. Γι' αυτό ο Ιάκωβος τους επισημαίνει ότι **«έχουν σε κάθε πόλη τους κηρύττοντας τον Μωυσή»** ώστε να διδάσκονται αυτά που έπρεπε να μάθουν, μεταξύ των οποίων ήταν τα δέκατα και οι προσφορές Άλλωστε όταν οι απόστολοι συγκεντρώθηκαν για να συζητήσουν τα θέματα αυτά, δεν υπήρχε ακόμα ο γραπτός λόγος της Καινής Διαθήκης, δεν γνώριζαν τη συνομιλία του Ιησού με τον Νικόδημο, **δεν γνώριζαν** τα γραπτά των αποστόλων, **δεν γνώριζαν** τίποτα απ' αυτά που εμείς γνωρίζουμε σήμερα, **γνώριζαν μόνο τον γραπτό νόμο του Μωυσή και αυτόν δίδασκαν και ακολουθούσαν.**

Πρέπει λοιπόν να είμαστε προσεκτικοί και να μην ισχυριζόμαστε αβίαστα και χωρίς εξέταση ότι όλος ο νόμος της Παλαιάς Διαθήκης καταργήθηκε, γιατί τότε η πρώτη αποστολική εκκλησία ήταν σε πλάνη, γιατί **δίδασκε το νόμο**, όπως βλέπουμε παραπάνω από τα λόγια του Ιακώβου, αλλά είμαστε και εμείς σήμερα σε πλάνη αφού συνεχίζουμε να διδάσκουμε το λαό του Θεού και από την Παλαιά Διαθήκη. Θα πρέπει λοιπόν να ερμηνεύουμε τον Λόγο του Θεού ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ και όχι ΚΑΤΑ ΓΡΑΜΜΑ, θα πρέπει να αναζητούμε ποιος ήταν **ΤΟΤΕ ο ΤΥΠΟΣ** και ποιο είναι **ΣΗΜΕΡΑ το αντίτυπο** και έτσι θα οδηγηθούμε στην αλήθεια.

Για να μη γίνει παρερμηνεία από όσους δεν έχουν "επίγνωση" της αλήθειας του Λόγου του Θεού, θα πρέπει να διευκρινίσουμε ότι, **το να δεχόμαστε τον ηθικό νόμο της Παλαιάς Διαθήκης**, δεν σημαίνει ότι μπαίνουμε κάτω από τον αυστηρό και δεσμευτικό νόμο της Παλαιάς Διαθήκης, ούτε και ο άνθρωπος πλέον μπορεί να δικαιωθεί δια του νόμου, όπως συνέβαινε τότε. Ο άνθρωπος σώζεται μόνο με τη χάρη του Θεού και δικαιώνεται **"εκ πίστεως"** με το αίμα της θυσίας του Ιησού, που μας εξαγόρασε από την κατάρα του νόμου (βλ. Γαλάτες Γ/3:10-13). Ο Παύλος λέγει: *«Απεχωρίσθητε από τον Χριστού όσοι δικαιοσύνη δια του νόμου, εξεπέσατε από της χάριτος»* (Γαλάτες Ε/5:4). Τώρα έχουμε εισέλθει σε μια *«νέα και ζώσα οδόν»* (Εβραίους Ι'/10:20) και περπατούμε με το νόμο γραμμένο μέσα στις καρδιές μας.

Ποια είναι η διαφορά της "διαθήκης του ΝΟΜΟΥ" και της

"διαθήκης της ΧΑΡΗΣ;" Η διαθήκη του νόμου στηριζόταν στη θυσία των ζώων, η οποία δεν μπορούσε να αφαιρέσει τις αμαρτίες (Εβραίους Ι'/10:4). Η διαθήκη της χάριτος σφραγίστηκε με το αίμα του Ιησού και η θυσία Του ήταν **"άπαξ"**, ήταν μία για πάντα (βλ. Εβραίους Ι'/10:10, Α' Πέτρου Γ/3:18, Ιουδας, εδ.3). Στην Καινή Διαθήκη ο ΗΘΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ της Παλαιάς Διαθήκης "ντύθηκε" με τη ΧΑΡΗ της θυσίας του Ιησού Χριστού, ο οποίος τον "γέμισε" (Ματθαίος Ε/5:17). Κατά συνέπεια και η ΧΑΡΗ "ντύθηκε" τον ΗΘΙΚΟ ΝΟΜΟ του Μωυσή, που διδασκόταν στην πρώτη αποστολική εκκλησία και μέσα στο νόμο του Μωυσή ήταν (εκτός των άλλων) και τα δέκατα με τις προσφορές.

4. ΤΟ ΔΕΚΑΤΟ ΣΤΗΝ ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

Στην Καινή Διαθήκη δεν αναφέρεται **ρητά** ότι οι πιστοί πρέπει να δίνουν το δέκατο, σύμφωνα με το νόμο του Μωυσή, παρά μόνο η περίπτωση στην Εβραίους Ζ/7:8-9, πλην όμως αυτό δεν αποτελεί απόδειξη ότι η εντολή των δεκάτων καταργήθηκε, καθόσον οι απόστολοι κήρυτταν το νόμο του Μωυσή (Πράξεις ΙΕ/15:19-21). Για το δέκατο αναφέρθηκε και ο Ιησούς όταν επέπληττε τους Φαρισαίους για την υποκρισία τους, χρησιμοποιώντας τον όρο **"αποδεκατίζετε"** (Ματθαίος ΚΓ/23:23, Λουκάς ΙΑ/11:42, κλπ), αλλά όπως προαναφέρθηκε ο Ιησούς Χριστός ήρθε να "γεμίσει" το νόμο του Θεού και όχι να τον καταργήσει.

Πολλοί που δεν έχουν τον αποκαλυπτικό λόγο ισχυρίζονται με αυθαίρετο τρόπο ότι **"...αφού η Καινή Διαθήκη δεν αναφέρει καθαρά, ούτε επαναλαμβάνει την εντολή των δεκάτων, άρα καταργήθηκαν και μπορούμε να δίνουμε κατά την προαίρεση της καρδιάς μας"**. **ΠΡΟΣΕΞΤΕ**, γιατί εδώ υπάρχει ένας πολύ ισχυρός και αξιόπιστος αντίλογος: **"Όπως εσύ λέγεις ότι η Καινή Διαθήκη δεν γράφει ΝΑ ΔΙΝΟΥΜΕ τα δέκατα και εγώ σου λέγω ότι επίσης δεν γράφει και ΝΑ ΜΗΝ ΔΙΝΟΥΜΕ, ποιος από τους δύο έχει δίκιο, εσύ ή εγώ;"** Με αυτό το επιχείρημα κανένας από τους δύο μας δεν έχει δίκιο και για να οδηγηθούμε στην αποκάλυψη της αλήθειας, θα πρέπει να εξετάσουμε τον Λόγο του Θεού σύμφωνα με τον ερμηνευτικό κανόνα που μας δίνει ο Ησαΐας στο κεφάλαιο ΚΗ/28.

Ο Ησαΐας αναφερόμενος στο θέμα της ερμηνείας και της διδασκαλίας του Λόγου του Θεού λέγει: *«Και ο λόγος του Κυρίου θέλει εί-*

σθαι προς αυτούς **διδασκαλία επί διδασκαλίαν, διδασκαλία επί διδασκαλίαν, στίχος επί στίχον, στίχος επί στίχον, ολίγον εδώ, ολίγον εκεί...**». Αυτό σημαίνει πνευματική ερμηνεία, παίρνεις δηλαδή μια διδασκαλία από εδώ, μια άλλη διδασκαλία από εκεί, παίρνεις ένα στίχο (εδάφιο) από το ένα μέρος και ένα στίχο από το άλλο μέρος της Γραφής, βρίσκεις λίγο εδώ και λίγο παραπέρα και στο τέλος δημιουργείς ένα θαυμαστό οικοδόμημα, το οποίο σαν ένα καλλιτεχνικό παζλ συναρμολογείται και δένει τέλεια, σαν να γράφτηκε όλο μαζί από έναν άνθρωπο και σε μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο.

Όσοι δεν ερμηνεύουν σωστά (πνευματικά) τον Λόγο, με τον παραπάνω τρόπο, τον οποίο δείχνει ο Λόγος του Θεού και ακολουθούν δικό τους λάθος τρόπο (ακούσια ή εκούσια), θα παγιδευτούν, με αποτέλεσμα να συντριφθούν και να στραφούν προς τα πίσω, όπως πολύ γλαφυρά αναφέρει ο Ησαΐας: «...**Διά να περιπατήσουν και να προσκόμουν εις τα οπίσω και να συντριφθούν και να παγιδευθούν και να πιασθούν**» (Ησαΐας ΚΗ/28:13).

Εάν στην περίοδο του νόμου ανήκε **ΜΟΝΟ ΤΟ ΕΝΑ ΔΕΚΑΤΟ** στον Θεό, όταν ακόμα η αμαρτία σκεπαζόταν με τις θυσίες των ζώων, τώρα στην περίοδο της χάρης που ζούμε και που είμαστε λυτρωμένοι με τη μοναδική θυσία του Ιησού και έχουμε ελευθερωθεί από τη δυναστεία του Διαβόλου, **ΟΛΑ ΤΑ ΥΠΑΡΧΟΝΤΑ ΜΑΣ** ανήκουν στον Κύριο: «**Του Κυρίου είναι η γη και το πλήρωμα αυτής· η οικουμένη και οι κατοικούντες εν αυτή**» (Ψαλμός ΚΔ/24:1 -Διάβαση: Ησαΐας ΜΒ/42:5, Έξοδος Θ/9:29, ΙΘ/19:5, Ιώβ ΜΑ/41:11, Ψαλμός Ν/50:12, Α' Κορινθίους Ι'/10:26, κλπ). Ο Θεός δεν έχει ανάγκη τα υπάρχοντά μας, είναι όλα δικά Του γιατί Αυτός μας τα δίνει, έχει ανάγκη να Του προσφέρουμε την καρδιά μας και όταν το κάνουμε αυτό, τότε όλες οι ευλογίες αρχίζουν να ρέουν πλούσια.

5. Ο ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΣΠΟΡΑΣ και ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΜΟΥ

Μέσα στον Λόγο του Θεού υπάρχει ένας νόμος, που η τήρησή του από τον πιστό ανοίγει τους καταρράκτες των ευλογιών του ουρανού, είναι ο νόμος της σποράς και του θερισμού: «**Μη πλανάσθε, ο Θεός δεν εμπαιίζεται· επειδή ό,τι αν σπείρει ο άνθρωπος, τούτο και θέλει θερίσει**» (Γαλάτες ς'/6:7). Απλή αλήθεια, ότι σπέρνουμε αυτό και θερίζουμε, είναι αδύνατο για παράδειγμα να σπείρουμε φασόλια και να φυτρώσουν κολοκύθια, αυτό αντιβαίνει στο νόμο που ο Θεός έχει

θέσει στη δημιουργία Του. Ο νόμος όμως αυτός δεν αφορά μόνο την **υλική δημιουργία**, αφορά και την **πνευματική δημιουργία**. Σπέρνουμε αγάπη θερίζουμε αγάπη, σπέρνουμε πόνο θερίζουμε πόνο, σπέρνουμε υλικά αγαθά βοηθείας θερίζουμε ευλογίες, ότι σπέρνουμε αυτό και θερίζουμε.

Τα πάντα ότι και όσα έχουμε (χρήματα, σπία, φαγητό, υγεία, κλπ) ανήκουν στον Θεό **που μας τα έδωσε** και από αυτά που μας έδωσε, εμείς σπέρνουμε. Δεν δίνουμε πλέον στον Κύριο μόνο το ένα δέκατο των υπάρχοντων μας, αλλά ξεκινάμε με βάση το ελάχιστο (που είναι το δέκατο) και προσθέτουμε σ' αυτό τις πλούσιες προσφορές ευγνωμοσύνης, αγάπης και ευχαριστίας μας προς τον Κύριο. Εάν σπείρουμε λίγα, θα θερίσουμε λίγα και αυτό μας λέγει ο Παύλος: «**Τούτο δε λέγω, ότι ο σπείρων με φειδωλία και με φειδωλία θέλει θερίσει, και ο σπείρων με αφθονία και με αφθονία θέλει θερίσει. Έκαστος κατά την προαίρεση της καρδιάς αυτού, ουχί με ΛΥΠΗ ή ΕΞ ΑΝΑΓΚΗΣ· διότι τον ιλαρόν δότη αγαπά ο Θεός**» (Β' Κορινθίους Θ/9:6-7).

Εφόσον οι πιστοί ευαρεστούνται να υπακούουν στις εντολές του Θεού, τότε σπέρνουν για να θερίσουν ευλογίες. Το δέκατο είναι **το ελάχιστο** που πρέπει να σπέρνουν και όχι **το περισσότερο** και αυτό δεν έχει να κάνει μόνο με χρήματα (όπως πολλοί λάθος νομίζουν), αλλά έχει να κάνει με τα πάντα στη ζωή τους ακόμα και με το αντικείμενο της επιστήμης και της εργασίας τους (ιατροί, νομικοί, έμποροι, λογιστές, κλπ), ώστε να δίνουν συχνά μέρος του χρόνου τους και να προσφέρουν τις γνώσεις τους και τα εφόδιά τους χωρίς να ζητούν αμοιβή από αυτούς που βοηθούν, αλλά να το κάνουν για να φανερωθεί η δόξα του Κυρίου Ιησού στη ζωή τους και κάθε ενέργειά τους να έχει τη σφραγίδα Του.

Πριν από πολλές δεκαετίες υπήρχε ένας πιστός επιχειρηματίας, ο οποίος ζήτησε από τον Κύριο να τον ευλογήσει στη δουλειά του, κάνοντας μια συμφωνία μαζί Του, **να γίνει ο Θεός συνέταιρος στην επιχείρησή του**. Το αποτέλεσμα ήταν το όνομά του να γίνει παγκόσμια γνωστό, γιατί ποιος είναι αυτός που σήμερα δεν γνωρίζει ή δεν έχει χρησιμοποιήσει την οδοντόκρεμα **Colgate**, γιατί αυτό ήταν τ' όνομά του, Ουίλιαμ Γκολγκέιτ!

Εάν ο γεωργός σπείρει μόνο **ένα τσουβάλι** σπόρο σίτου, φυσικό είναι να θερίσει και μικρή σοδειά. Εάν όμως σπείρει είκοσι ή πε-

ρισσότερα τσουβάλια σπόρο, θα θερίσει είκοσι φορές πιο πλούσια σοδειά. Ο Λόγος του Θεού μας δείχνει τις πλούσιες ευλογίες που απολαμβάνει αυτός που πλούσια σπέρνει:

- «*Δίδετε, και θέλει δοθεί εις εσάς*» (Λουκάς 5'/6:38).
- «*Ο ελεών πτωχόν δανείζει εις τον Κύριον· και θέλει γίνει εις αυτόν η ανταπόδοσις αυτού*» (Παροιμίες ΙΘ/19:17).
- «*Διότι δεν (είναι) άδικος ο Θεός, ώστε να λησμονήσει το έργον σας και τον κόπον της αγάπης, την οποίαν εδειξάτε εις το όνομα Αυτού, υπηρετήσαντες τους αγίους και υπηρετούντες...*» (Εβραίους 5'/6:10).

6. ΣΠΕΡΝΟΥΜΕ και ΟΤΑΝ ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ

Δεν σπέρνουμε μόνο **όταν έχουμε**, αυτό είναι πολύ εύκολο για τον καθένα, αλλά σπέρνουμε και **όταν δεν έχουμε** και τότε η ευλογία είναι εκατονταπλάσια. Επί των ημερών του Ισαάκ έγινε πείνα και ήθελε να πάει στην Αίγυπτο για να φέρει τροφές, αλλά ο Θεός τον εμπόδισε, λέγοντάς του: «*Μην καταβείς εις την Αίγυπτον· κατοίκησε εις την γη την οποίαν θέλω σου επειεί· παροίκει εις την γη ταύτη και εγώ θέλω είσθαι μετά σου...*» (Γένεση Κ5'/26:2-3). Υπάκουσε ο Ισαάκ και πήγε στην πόλη Γεράρα και μέσα σε περίοδο φτώχειας και πείνας «*έσπειρε ...εις την γη εκείνη και εσύναξε κατ' εκείνον τον χρόνον εκατονταπλάσια· και ευλόγησεν αυτόν ο Κύριος*» (Γένεση Κ5'/26:12).

Ο πιστός δεν πρέπει να λέει "δεν μπορώ να σπείρω, γιατί δεν έχω ή γιατί δεν μου περισσεύουν", αυτό είναι το πνεύμα του κόσμου της αμαρτίας, που έχει δικούς του νόμους για την ευημερία, οι οποίοι νόμοι είναι έξω από το θέλημα του Θεού. Ο κόσμος είναι υποδουλωμένος στον "Μαμωνά", που είναι ο θεός του χρήματος και της απάτης και έχει θέσει νόμους γι' αυτούς που τον υπηρετούν. Ο πιστός όμως ακολουθεί το νόμο του Θεού, που του λέγει να έχει πίστη και **με πίστη να σπείρει** μέσα στη φτώχεια και σε καιρό πείνας.

Ο πιστός δεν πρέπει να συμβιβάζεται με το οικονομικό σύστημα του Μαμωνά, γιατί «*ουδείς δούλος δύναται να δουλεύει δύο κυρίους, διότι ή τον ένα θέλει μισήσει και τον άλλον θέλει αγαπήσει· ή εις τον ένα θέλει προσκολληθεί και τον άλλον θέλει καταφρονήσει. Δεν δύνασθε να δουλεύετε ΘΕΟΝ και ΜΑΜΩΝΑ*» (Λουκάς Ι5'/16:13). Εφόσον είμαστε δούλοι του μόνου αληθινού Θεού που υπάρχει, δεν πρέπει να ακο-

λουθούμε τον Μαμωνά του κόσμου τούτου, που είναι ο Διάβολος. Εφόσον ο Θεός μας λέγει να σπείρουμε και στο περίσσειμά μας και στη φτώχεια μας, εμείς πρέπει να το κάνουμε με πίστη, υπακούοντας στον Λόγο Του.

Ο Ισαάκ αυτό έκανε, σε καιρό πείνας δεν φύλαξε τον σπόρο για να έχει λίγο φαγητό ακόμα για μερικές ημέρες, αλλά έσπειρε κατά τον Λόγο του Θεού και για την υπακοή του θέρισε εκατονταπλάσια σοδιά. Ο Θεός του Ισαάκ είναι και ο δικός μας Θεός, δεν έχει αλλάξει, ο άνθρωπος πρέπει να αλλάξει και να υπακούει στον Λόγο Του: «*Όποιος παρατηρεί τον άνεμον, δεν θέλει σπείρει· και όποιος θεωρεί τα νέφη, δεν θέλει θερίσειΣπείρε τον σπόρον σου το πρωί, και την εσπέραν ας μην ησυχάσει η χειρ σου...*» (Εκκλησιαστής ΙΑ/11:4-6). Ο Θεός μας παραγγέλλει να μην διστάζουμε να σπέρνουμε, να μην κοιτάζουμε τον άνεμο και τα νέφη, να μην κοιτάζουμε σε ποια δεινή οικονομική κατάσταση βρίσκεται ο κόσμος, εμείς δεν ακολουθούμε τον άρχοντα του κόσμου τούτου, δεν ακολουθούμε τον Μαμωνά, τον θεό του χρήματος, γι' αυτό πρέπει συνέχεια να σπέρνουμε υλικά αγαθά, χρήματα, αγάπη, θεραπεία, ευλογία, να σπέρνουμε παντού και πάντοτε τα δώρα του Θεού, που απορρέουν από το σταυρό του Γολγοθά.

Αυτό έκανε και η χήρα στην εποχή του Ιησού Χριστού, που έβαλε στο γαζοφυλάκιο μόνο έναν κοδράντη, δηλαδή **δύο λεπτά**, αλλά αυτή όμως ήταν ΟΛΗ η περιουσία της, έσπειρε μέσα στη φτώχεια της, γεγονός για το οποίο την επαίνεσε ο ίδιος ο Ιησούς: «*Αληθώς σας λέγω ότι η πτωχή αυτή χήρα έβαλε περισσότερον πάντων· ΔΙΟΤΙ άπαντες ούτοι εκ του περισσεύματος αυτών έβαλον εις τα δώρα του Θεού, αυτή όμως εκ του υστερήματος αυτής έβαλεν ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΝ όσην είχε*» (Λουκάς ΚΑ/21:3-4, Μάρκος ΙΒ/12:41-44).

Η εντολή του Λόγου του Θεού είναι «*...και θέλεις ΑΓΑΠΑ Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδιάς σου, και εξ όλης της ψυχής σου, και εξ όλης της διανοίας σου, και εξ όλης της δυνάμεώς σου· αυτή είναι η πρώτη εντολή*» (Μάρκος ΙΒ/12:29-30). Η χήρα γυναίκα αγαπούσε τον Θεό με όλη την καρδιά της, την ψυχή της, τη διάνοιά της και τη δύναμή της και αυτό το έδειξε στην πράξη με το να δώσει όλη την περιουσία της. Ο Θεός είναι Θεός ζηλότυπος (Εξοδος Κ/20:5) και θέλει την πρώτη θέση στη ζωή μας και αυτό για τη χήρα ήταν μια ζωντανή

πραγματικότητα σ' όλη την πορεία της. Το δίλεπτο της χήρας είχε μεγάλη αξία ενώπιον του Θεού, γιατί αντιπροσώπευε τον πλούτο της καρδιάς της. Ο Θεός θέλει να του δίνουμε για να μας ευλογεί, θερίζουμε ότι σπέρνουμε.

Όταν δίνουμε στον Κύριο, αποταμιεύουμε στον ουρανό και στη γη. Όταν σπέρνουμε πολλά, θερίζουμε και πολλά. Η χήρα δεν έσπειρε λίγα δίνοντας μόνο δύο λεπτά, αλλά έσπειρε ολόκληρη την περιουσία της και η σοδειά που θέρισε ήταν πλούσια. Ο Θεός θέλει με τα χρήματά μας, με τις προσφορές μας και τη διακονία μας να επενδύουμε για τον ουρανό. Όπως η χήρα γυναίκα, έτσι και εμείς μπορούμε να επενδύουμε συναλλαγές αιώνιας αξίας στο χρηματιστήριο του ουρανού. Εκείνο που είναι βέβαιο για κάθε άνθρωπο, πλούσιο ή πτωχό, είναι ότι τα χρήματά μας και όλα τα πλούτη μας δεν μπορούμε να τα πάρουμε μαζί μας στον ουρανό, όταν ο Κύριος μας καλέσει κοντά Του. Μπορούμε όμως, όσο είμαστε εδώ στη Γη να «στείλουμε» τα χρήματά μας στον ουρανό, ενεργώντας σαν τη πτωχή χήρα: **ΝΑ ΔΙΝΟΥΜΕ ΣΤΟΝ ΘΕΟ!**

7. **"Π Ο Υ" ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΙΝΟΥΜΕ**

Πολλοί πιστοί έχουν πολλούς ενδοιασμούς και αμφιβολίες, όχι εάν **"θα πρέπει"** να δίνουν, αλλά το **"που πρέπει"** να δίνουν και βρίσκουν σαν επιχείρημα ότι μπορεί να μην γίνεται σωστή διαχείριση των χρημάτων από τους υπεύθυνους των διαφόρων τοπικών εκκλησιών. Ο Λόγος του Θεού μας αναφέρει **ΠΟΥ** πρέπει να δίνουμε και παρακάτω αναφέρονται έξι περιπτώσεις, που αφορούν την Παλαιά Διαθήκη και την Καινή Διαθήκη:

- **ΠΑ: ΣΤΟΝ ΟΙΚΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ** (Γένεση ΚΗ/28:22, Α' Χρονικών ΚΘ/29:3, Β' Χρονικών ΚΘ/29:31 και ΙΕ/15:18, Α' Βασιλέων Ζ/7:51, κλπ).
- **ΠΑ: ΣΤΙΣ ΑΠΟΘΗΚΕΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ** (Νεεμίας Ι/10:37-39, Μαλαχίας Γ/3:10).
- **ΠΑ: ΣΤΟ ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΟ** (Νεεμίας Ζ/7:66-71, ΙΒ/12:44, Δευτερονόμιο ΛΒ/32:34, Ιησούς του Ναυή ζ'/6:19, κλπ).
- **ΚΑ: ΟΠΟΥ Ο ΠΙΣΤΟΣ ΤΡΕΦΕΤΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ** (Α' Κορινθίους Θ/9: 11-14, Γαλάτες ζ'/6:6,10, κλπ).
- **ΚΑ: ΣΤΙΣ (ΤΟΠΙΚΕΣ) ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ** (Α' Κορινθίους Ις'/16:1-2, Γαλάτες ζ'/6:10, Ρωμαίους ΙΒ/12:13, κλπ).
- **ΚΑ: ΣΕ ΦΤΩΧΟΥΣ, ΧΗΡΕΣ, κλπ** (Α' Τιμόθεου Ε/5:4-8,16 και ζ'/6:18,

Λουκάς ζ'/6:38, Ιάκωβος Α/1:27, Α' Ιωάννου Γ/3:17, κλπ).

Πολλοί πιστοί δεν θέλουν να δίνουν στην (τοπική) εκκλησία επειδή **έχουν σκανδαλισθεί** για κάποια αιτία, προβάλλοντας σαν σύνηθες επιχείρημα την **κακοδιαχείριση** και εμμένουν σ' αυτή την απόφασή τους. Πιστεύω ότι αυτό είναι μία άστοχη πρόφαση, γιατί τα χρήματα δεν ανήκουν στην όποια τοπική εκκλησία, αλλά ανήκουν στον Κύριο και σ' Αυτόν τα δίνουμε. Εάν λοιπόν πιστεύουμε και έχουμε αποδείξεις ότι οι ισχυρισμοί μας είναι αληθείς, τότε θα πρέπει να προσευχηθούμε για να μας δείξει ο Κύριος **άλλους τρόπους** για να Του δώσουμε αυτά που Του ανήκουν, αλλιώς Τον κλέβουμε και αυτό επισύρει την κρίση εναντίον μας. Αν αυτό, το ζητήσουμε με πίστη, να είμαστε βέβαιοι ότι ο Κύριος θα το κάνει, γιατί βλέπει την καρδιά μας.

Άλλοι πιστοί "καυχώνται" ότι δεν δίνουν δέκατα, γιατί είναι αντι-Βιβλικό, αλλά **δίνουν πολύ περισσότερα** και πράγματι το κάνουν. Αυτό όμως δείχνει καρδιά υπερήφανη, που έχει κάνει δικό της νόμο, ανώτερο του Θεού και καυχιέται γι' αυτό. Πουθενά η Καινή Διαθήκη δεν διδάσκει ότι **δεν πρέπει** να δίνουμε δέκατα, αντίθετα ρητά αναφέρει ότι οι απόστολοι μετά την Πεντηκοστή διδασκαν τον Μωυσή στους πιστούς (Πράξεις ΙΕ/15:19-21). Δώσε λοιπόν στον Θεό τα ΔΕΚΑΤΑ και τις ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ σου και μετά πρόσθεσε παραπάνω όσα δέκατα θέλεις, κάνοντας και διαθήκη με τον Θεό, για να Τον ευαρεστήσεις και να λάβεις πλούσιες ευλογίες.

Στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης οι Ισραηλίτες έδιναν τα δέκατα στον **επίγειο ναό** του Θεού, μέσα στον οποίο υπήρχε η παρουσία Του και από αυτά συντηρούντο και οι **ιερείς**, όπως έχουμε αναφέρει. Σήμερα όμως ο Θεός δεν κατοικεί σε χειροποίητους ναούς, αλλά μέσα στους πιστούς, οι οποίοι είναι ο άγιος ναός Του (Α' Κορινθίους ζ'/6:19, Β' Κορινθίους ζ'/6:16, κλπ), όπως επίσης σήμερα δεν υπάρχει **ειδική τάξη ιερέων**, γιατί οι πιστοί είναι ενώπιον του Θεού βασιλείς και ιερείς, η εκκλησία του Χριστού είναι "βασιλείον ιεράτευμα", είναι λαός ιερέων (Α' Πέτρου Β/2:9).

Η τυπολογία και ο συμβολισμός είναι πλέον εμφανής: **Στην Παλαιά Διαθήκη** (νόμος), που έχουμε τον "τύπο" τα δέκατα πήγαιναν στον επίγειο ναό και στους ιερείς του ναού. **Στην Καινή Διαθήκη** (χάρη), που έχουμε το "αντίτυπο" τα δέκατα πηγαίνουν στον

πνευματικό ναό του Θεού, στους αγίους Του, που είναι και ιερείς Του. Με τα δέκατα και τις προσφορές ευλογείται πλέον όλο το σώμα του Χριστού και όλες οι ανάγκες που υπάρχουν καλύπτονται.

Στην πρώτη αποστολική εκκλησία, ανάμεσα στους πιστούς δεν υπήρχε κανένας που να είχε ανάγκη· επειδή, όσοι ήταν κάτοχοι χωραφιών ή σπιτιών, αφού τα πουλούσαν, έφερναν το αντίτιμο της αξίας εκείνων που πουλούσαν και το έβαζαν στα πόδια των αποστόλων και μοιραζόταν σε κάθε έναν σύμφωνα με την ανάγκη που είχε. Στην περίπτωση αυτή, δεν έδιναν μόνο το δέκατο, αλλά έδιναν όλη την περιουσία τους (βλ. Πράξεις Δ/4:34-35).

Η τοπική εκκλησία (συνάθροιση) στην οποία ανήκουμε και υπηρετούμε αυτοδίκαια έχει την προτεραιότητα σε κάθε ενέργειά μας και κατά συνέπεια και στα δέκατα και στις προσφορές μας. Λόγοι ηθικής τάξης και με αίσθημα ευθύνης ενώπιον του Θεού και ενώπιον των αδελφών "επιβάλλουν" να δίνουμε **το πρώτο μερίδιο** στη ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΗ που τρεφόμαστε πνευματικά, ώστε να ικανοποιούνται οι πνευματικές και υλικές ανάγκες των οικείων της πίστης, χωρίς όμως αυτό να γίνεται **θρησκευτικός καταναγκαστικός νόμος**, που να μας δημιουργεί ενοχές, εάν ενεργήσουμε περιστασιακά ή σε συγκεκριμένες περιπτώσεις με έναν διαφορετικό τρόπο.

Οι προσφορές μας όμως δεν σταματούν στην εκκλησία που εμείς ανήκουμε, αλλά καλύπτουν τις ανάγκες **όλων των πιστών**, ανεξάρτητα σε ποια τοπική συνάθροιση ανήκουν και θα ζητούμε από τον Κύριο να μας οδηγή με το Πνεύμα Του πως να ενεργούμε σε κάθε περίπτωση (Γαλάτες ς'/6:6,10). Μπορεί να υπάρχουν πολλές τοπικές συναθροίσεις (εκκλησίες), **το σώμα όμως του Χριστού είναι ένα, ενιαίο και αδιαίρετο**. Είμαστε όλοι μέλη του ΕΝΟΣ σώματος και οι ανάγκες των αδελφών, σε όποια εκκλησία και εάν ανήκουν είναι και δικές μας ανάγκες. Ο Λόγος του Θεού γράφει: *«Όποιος όμως έχει τον βίον του κόσμου και θεωρεί τον αδελφόν αυτού ότι έχει χρείαν και κλείσει τα σπλά-χνα αυτού απ' αυτού, πως η αγάπη του Θεού μένει εις αυτόν;»* (Α' Ιωάννου Γ/3:17).

Ο Ιησούς Χριστός είναι η κεφαλή (η εξουσία) επάνω σε όλο το σώμα της εκκλησίας. Ο Παύλος αναφερόμενος στην ενότητα του σώματος, δείχνει την ξεχωριστή θέση του κάθε μέλους, διευκρινίζοντας ότι άλλη είναι διακονία που κάνει το "χέρι" της εκκλησίας, άλλη

είναι η διακονία που κάνει το "πόδι" της εκκλησίας, άλλη είναι η διακονία που κάνει το "ωτίον" ή ο "οφθαλμός" και ούτω καθεξής. Το κάθε μέλος της σώματος του Χριστού έχει διαφορετική διακονία που το άλλο μέλος, όχι μόνο δεν μπορεί να την κάνει, αλλά το κάθε μέλος έχει ανάγκη τη συνεργασία του άλλου μέλους.

Ότι σπεύρουμε, αυτό και θα θερίσουμε, γι' αυτό θα πρέπει να δίνουμε **από κάθε τι στη ζωή μας** το "δέκατο" στον Κύριο, γιατί είναι δικό Του και Του ανήκει. Εκεί που θα πρέπει να προσέξουμε ιδιαίτερα σαν πιστοί είναι να μην Του κλέβουμε το χρόνο **που πρέπει να Τον λατρεύουμε καθημερινά**. Πρέπει να δίνουμε στον Κύριο το ένα δέκατο της 24ωρης ημέρας (είναι περισσότερο από δύο ώρες) και να το αφιερώνουμε σε προσευχή, μελέτη του Λόγου Του και λατρεία. Πολλοί δικαιολογούνται ότι "δεν έχουν χρόνο", αλλά όμως βρίσκουν πολύ εύκολα χρόνο για να διαβάσουν εφημερίδες και περιοδικά, για να δουν διάφορα ενδιαφέροντα προγράμματα στην τηλεόραση, για να πάνε βόλτα "να ξεσκάσουν", ή για να φάνε νόστιμα παιδάκια και για πολλά άλλα. Για όλα έχουμε χρόνο, αλλά (κατά σύμπτωση) για τον Θεό δε βρίσκουμε χρόνο. Όταν ο Κύριος λέγει **"μη Με κλέβετε και φέρτε τα δέκατα στις αποθήκες Μου"**, εδώ μας λέγει **"μην κλέβετε από το ΧΡΟΝΟ της κοινωνίας μαζί Μου, φέρτε ΤΑ ΔΕΚΑΤΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΣΑΣ για να μπειτε μέσα στα άγια των αγίων και Εγώ θα σας ευλογήσω"**.

Δοκίμασε ΤΩΡΑ τον Θεό με το να προσφέρεις από αυτό το λίγο που έχεις, από το υστέρημά σου. Θυμήσου ότι ο Ιησούς επαίνεσε το δίλεπτο της χείρας, γιατί έδωσε όλα όσα είχε. Γνώριζε πως, ότι προσφέρεις για τον Κύριο, ότι και να είναι αυτό (χρήματα, αγαθά, υπηρεσίες, κλπ), το καταθέσεις για αποταμίευση στην τράπεζα του ουρανού και το κέρδος σου θα είναι μεγάλο.

8. "ΠΟΙΟΙ" ΔΙΝΟΥΝ και "ΓΙΑΤΙ" ΔΙΝΟΥΜΕ

Στον Θεό δίνουν οι πιστοί που έχουν αναγεννηθεί και βαπτισθεί με το άγιο Πνεύμα Του και υπακούν στον Λόγο Του, δίνουν από τα αγαθά που Αυτός τους έχει εμπιστευθεί για να τα διαχειρίζονται. Η Γραφή λέγει *«μακάριον είναι να δίδει κάποιος, παρά να λαμβάνει»* (Πράξεις Κ/20:35), αλλά όσα και να δίνουμε, δεν μπορούμε να ξεχρεωθούμε από τον Κύριο Ιησού, γιατί είμαστε αιώνια "χρεωμένοι" σ' Αυτόν για το πολύτιμο αίμα Του που έχυσε για εμάς. Δίνουμε για να

Του εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας για το τριπλό έργο που έκανε στη ζωή μας, που **μας έσωσε** από την αμαρτία, που **μας θεραπεύει** από τις αρρώστιες και που **μας ελευθερώνει** από τη δυναστεία του Διαβόλου, γι' αυτό ότι κάνουμε, το κάνουμε με αγάπη και χαρούμενη καρδιά και όχι αναγκαστικά, γιατί τότε η προσφορά μας δεν είναι ευπρόσδεκτη.

Δίνουμε γιατί βλέπουμε την ανάγκη που υπάρχει να εξαπλωθεί το μήνυμα του ευαγγελίου του Χριστού σε όλη τη χώρα μας. **Δίνουμε** σε εκείνους που μας υπηρετούν πνευματικά και επαγρυπνούν για τη σωτηρία της ψυχής μας, γιατί ο εργάτης του Κυρίου «είναι άξιος του μισθού και της τροφής αυτού» (βλ. Λουκάς 10:7, Ματθαίος 10:10, Α' Τιμόθεου 5:18, κλπ). **Δίνουμε** όπως ο Κύριος μας οδηγεί κάθε φορά, σύμφωνα με τις ανάγκες του σώματος της εκκλησίας Του. Ο Λόγος του Θεού μας λέγει για το θέμα αυτό:

- **«Κάμετε λοιπόν καρπούς αξίους της μετανοίας»** (Λουκάς 7:8).
- **«Μη θησαυρίζετε εις εαυτούς θησαυρούς επί της γης, όπου ο σκώληξ και η σκωρία αφανίζει και όπου κλέπται διατρυπών και κλέπτουνΑλλά θησαυρίζετε εις εαυτούς θησαυρούς εν ουρανών, όπου ούτε σκώληξ ούτε σκωρία αφανίζει και όπου κλέπται δεν διατρυπών ουδέ κλέπτουν· επειδή όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θέλει είσθαι και η καρδιά σας»** (Ματθαίος 6:19-21).
- **«Ο δε κατηγούμενος τον λόγον ας κάμνει τον κατηγούντα μέτοχον εις πάντα τα αγαθά αυτού»** (Γαλάτες 6:6).
- **«...Και παρακαλώ και σε, σύντροφε γνήσιε, βοήθει αυτάς, οι οποίες συνηγωνίσθησαν μετ' εμού εις το ευαγγέλιον...»** (Φιλιππησίους 4:3).
- **«Έκαστος κατά το χάρισμα, το οποίον έλαβεν, υπηρετείτε κατά τούτο εις αλλήλους ως καλοί οικονόμοι της πολυειδούς χάριτος του Θεού»** (Α' Πέτρου 4:10).
- **«Όποιος όμως έχει τον βίον του κόσμου και θεωρεί τον αδελφόν αυτού ότι έχει χρείαν και κλείσει τα σπλάγγνα αυτού απ' αυτού, πως η αγάπη του Θεού μένει εις αυτόν;»** (Α' Ιωάννου 3:17).

Υπάρχει μεγάλη ευλογία από τον Θεό σε εκείνους που με χαρά Του δίνουν και είναι μισθαποδότης. Μας "προκαλεί" να Τον δοκιμάσουμε στην πιστότητά Του: **«...Δοκιμάσατέ Με τώρα εις τούτο, λέγει**

ο Κύριος των δυνάμεων, εάν δεν σας ανοίξω τους καταρράκτας του ουρανού και εκχέω την ευλογίαν εις εσάς, ώστε να μην αρκεί τόπος δι' αυτήν» (Μαλαχίας 3:10). Δοκιμάστε με -λέγει ο Θεός- και πριν πει αυτά τα λόγια αναφέρθηκε για τα δέκατα. Μας λέγει με απλά λόγια **"φέρτε σε Μένα τα δέκατα που μου ανήκουν και Εγώ θα ανοίξω τους καταρράκτες των ευλογιών Μου επάνω σας, εμπρός λοιπόν ΔΟΚΙΜΑΣΤΕ ΜΕ τώρα!!"**.

9. Ο ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΣ ΤΟΥ "ΔΕΚΑ"

Η Αγία Γραφή είναι γεμάτη από **τυπολογίες** και **αριθμητικούς συμβολισμούς**, τα οποία είναι **σκιά μελλοντικών γεγονότων και πραγμάτων**. Όταν κάποιος γνωρίζει τους συμβολισμούς αυτούς μπορεί να εννοήσει τις θαυμαστές πνευματικές αποκαλύψεις του Λόγου του Θεού, καθόσον η Γραφή "πνευματικώς ανακρίνεται". Όλοι οι αριθμοί μέσα στην Βίβλο έχουν έναν συμβολισμό και ο αριθμός **"ΔΕΚΑ"** (με τα πολλαπλάσιά του ή το δέκατο, που είναι κλάσμα του δέκα), συχνά αναφέρεται στην Βίβλο και συμβολίζει τη δοκιμασία και τη θλίψη, όπως στις παρακάτω περιπτώσεις:

- **10 ΠΛΗΓΕΣ** (κρίσεις) έδωσε ο Θεός στο λαό της Αιγύπτου, που ήταν και δοκιμασία πίστης για τους Ισραηλίτες (Έξοδος 9/9 - 10/12).
- **10 ΕΝΤΟΛΕΣ** έδωσε ο Θεός στον Μωυσή, η τήρηση των οποίων φανέρωνε την υπακοή του Ισραήλ σ' Αυτόν (Έξοδος 20:1-17).
- **10 ΠΑΡΘΕΝΕΣ** αναφέρθηκαν από τον Ιησού στην παραβολή Του, που έπρεπε να δοκιμαστεί η πίστη τους (Ματθαίος 25:1-11).
- **10 ΦΟΡΕΣ** άλλαξε ο Λάβαν τους μισθούς του Ιακώβ, που γι' αυτόν ήταν μια μεγάλη δοκιμασία (Γένεση 31:7).
- **10 ΗΜΕΡΩΝ ΘΛΙΨΗ** αναφέρεται ότι θα έχουν οι πιστοί της περιόδου της εκκλησίας της Σμύρνης και η δοκιμασία της πίστης τους θα φανέρωνε την υπακοή τους στον Κύριο (Αποκάλυψη 2:10).

Το ΔΕΚΑΤΟ όλων των **υπαρχόντων του** πρέπει να δίνει ο πιστός στον Κύριο, γεγονός που φανερώνει την χωρίς όρους υπακοή του στον Λόγο του Θεού και τη δοκιμασία των υποσχέσεων του Θεού ότι θα ανοίξει τους καταρράκτες του ουρανού και θα βρέξει **"χρυσή βροχή"**. Αντίθετα, εάν ο πιστός δεν περάσει νικηφόρα τη δοκιμασία του "δίδιν", εάν κλέβει τον Θεό, θα επισύρει την κρίση του Θεού, γι' αυτό μας λέγει **«δοκιμάστε Με ΤΩΡΑ εις τούτο...»**. Η νίκη στη δοκιμασία θα φέρει την ευλογία, αντίθετα η κλοπή και η πλεο-

νεξία θα φέρουν την κατάρα στη ζωή του πιστού.

Ο απόστολος Παύλος αναφέρει **ΔΕΚΑ κατηγορίες** ανθρώπων που δεν θα κληρονομήσουν την αιώνια βασιλεία και ανάμεσα σ' αυτούς είναι οι κλέπτες και οι πλεονέκτες: *«Δεν εξεύρετε ότι οι άδικοι δεν θέλουν κληρονομήσει την βασιλεία του Θεού; Μην πλανάσθε· (1)ούτε πόρνοι, (2)ούτε ειδωλολάτρες, (3)ούτε μοιχοί, (4)ούτε μαλακοί, (5)ούτε αρσενοκοίτες, (6)ούτε κλέπτες, (7)ούτε πλεο-νέκτες, (8)ούτε μέθυσοι, (9)ούτε λοιδοροί, (10)ούτε άρπαγες θέλουν κληρονομήσει την βασιλεία του Θεού»* (Α' Κορινθίους 5/6:910).

10. "Π Ο Τ Ε" ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΙΝΟΥΜΕ

Οι Ισραηλίτες στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης, στην οικονομία του νόμου, έδιναν:

- (α) **Το πρώτο μερίδιο από κάθε τι** (Δευτερονόμιο ΙΗ/18:4, Έξοδος ΚΒ/22:29-30, Αριθμοί ΙΗ/18:12,24, Β' Κορινθίους Η/8:5, κλπ).
- (β) **Από τις απαρχές των καρπών των γεννημάτων τους** (βλ. Παροιμίες Γ/3:9-10, Β' Χρονικών ΛΑ/31:5, Αριθμοί ΙΓ/13:20, Δευτερονόμιο ΙΗ/18:3-4, Νεεμίας Ι'/10:35-37, κλπ).
- (γ) **Κάθε έτος** (Δευτερονόμιο ΙΔ/14:22).
- (δ) **Τρεις φορές το έτος** (Δευτερονόμιο Ις'/16:16-17).

Σήμερα στην περίοδο της Καινής Διαθήκης (οικονομία της χάρις), ανεξάρτητα εάν το εισόδημα του πιστού είναι μηνιαίο, ή εβδομαδιαίο, ή οπιδήποτε άλλο, ο Κύριος πρέπει να έχει πάντα **το πρώτο μερίδιο**, γιατί πριν ακόμα Του δώσουμε οτιδήποτε το υλικό, Του έχουμε προσφέρει τον εαυτό μας ως *«θυσία ζώσα, αγία και ενάρεστη εις Αυτόν»* (Ρωμαίους ΙΒ/12:1-2). Ο Παύλος αναφερόμενος για τους πιστούς Θεσσαλονικείς, λέγει προς τους Κορινθίους πιστούς: *«...Αλλ' εαυτούς έδωκαν πρώτον εις τον Κύριον και (έπειτα) εις εμάς διά θελήματος του Θεού»* (Β' Κορινθίους Η/8:5).

Στην Καινή Διαθήκη συγκεκριμένος χρόνος για το πότε πρέπει να προσφέρουμε στον Κύριο ρητά δεν αναφέρεται. Πρέπει όμως να δίνουμε και εμείς, όπως έκαναν οι Ισραηλίτες, το "πρώτο μερίδιο" από κάθε τι που έχουμε, γιατί δεν είναι δικά μας, αλλά είναι δικά Του και μας τα έχει εμπιστευθεί: *«Αλλά ποιος είμαι εγώ, και ποιος (είναι) ο λαός μου, ώστε να δνηθούμε να προσφέρουμε προθύμως εις Σε κατά ταύτα; ΔΙΟΤΙ τα πάντα έρχονται εκ Σου και εκ των δικών Σου δίδομεν*

εις Σε» (Α' Χρονικών ΚΘ/29:14).

Υπάρχουν χριστιανικές ομάδες ή ομολογίες που διδάσκουν ότι η Καινή Διαθήκη ρητά αναφέρει πως πρέπει να δίνουμε υποχρεωτικά την "Πρώτη ημέρα" της εβδομάδας (σημερινή Κυριακή), στηριζόμενοι στα λόγια του Παύλου προς τους Κορινθίους πιστούς: *«Κατά την πρώτην της εβδομάδος έκαστος από εσάς ας εναποθέτει παρ' εαυτώ θησαυρίζων ό,τι αν ευπορεί, ώστε όταν έλθω να μη συνάγονται τότε συνεισφοραί...»* (Α' Κορινθίους Ις'/16:2). Εδώ ο Παύλος φαίνεται πολύ καθαρά ότι δεν μιλάει για ΔΕΚΑΤΑ, αλλά αναφέρεται σε **ΕΚΤΑΚΤΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ** για να καλύψουν τις ανάγκες της εκκλησίας της Ιερουσαλήμ: *«Και όταν έλθω, οποίους εγκρίνετε, δι' επιστολών τούτους θέλω πέμψει διά να φέρουν την δωρεάν σας εις Ιερουσαλήμ»* (Α' Κορινθίους Ις'/16:3).

Ο Παύλος εδώ δεν θέτει εντολή, αλλά τους προτρέπει κατά την Πρώτη ημέρα της εβδομάδας (ημέρα εργάσιμη τότε), που πιθανόν να πληρωνόντουσαν, να βάζουν στην άκρη κάποια χρήματα για τους αδελφούς στην Ιερουσαλήμ και όταν ο Παύλος θα πήγαινε στην Κόρινθο, θα τα έπαιρνε για να τα μεταφέρει στην Ιερουσαλήμ. Το ίδιο είχε πει να κάνουν και οι πιστοί της εκκλησίας της Γαλατίας, όπως αναφέρεται στο προηγούμενο εδάφιο: *«...Περί δε της συνεισφοράς της υπέρ των αγίων, καθώς διέταξα εις τας εκκλησίας της Γαλατίας, ούτω κάμετε και σεις»* (Α' Κορινθίους Ις'/16:1). Το ότι ο Παύλος στην περίπτωση αυτή δεν "ξεχωρίζει" την Πρώτη ημέρα και δεν μιλάει για δέκατα, φαίνεται πολύ καθαρά όταν τους λέγει *«...έκαστος από εσάς ας εναποθέτει παρ' εαυτώ»*, δηλαδή να μαζεύει τα χρήματα στο σπίτι του και όχι στην εκκλησία (στο χώρο που συναθροίζονταν), γιατί τα χρήματα αυτά ήσαν για διαφορετικό σκοπό.

Πρέπει λοιπόν και εμείς σήμερα να αποκτήσουμε μια καλή συνήθεια και μια καλή αρχή στη ζωή μας, που είναι, όταν πληρωνόμαστε, πριν ακόμα βάλουμε τα χρήματα στην τσέπη μας να τα αποδεκατίζουμε. Σήμερα που οι πληρωμές γίνονται και ηλεκτρονικά (απευθείας σε κάποιο τραπεζικό λογαριασμό μας), θα πρέπει το πρώτο μέλημά μας να είναι να αφαιρούμε το ανάλογο ποσό για τον Κύριο ή να έχουμε έναν λογαριασμό που να είναι αποκλειστικά για το έργο του Κυρίου. Προσωπικά έχω εφαρμόσει αυτή την τακτική και γεύομαι τις πλούσιες ευλογίες του Κυρίου. Η Γραφή μας προτρέπει να "δοκιμάζουμε" τον Κύριο: *«Γεύθητε και ιδέτε...»* (Ψαλμός ΛΔ/34:8)2:3).

11. "Π Ω Σ" ΝΑ ΔΙΝΟΥΜΕ ΣΤΟΝ ΘΕΟ

Για το "πως" πρέπει να δίνουμε στον Κύριο, ο Λόγος του Θεού είναι αρκετά αποκαλυπτικός:

- **ΙΛΑΡΩΣ - ΜΕ ΧΑΡΑ:** Β' Κορινθίους Θ/9:7, Η/8:2, Νεεμίας ΙΒ/12:43.
- **ΓΕΝΑΙΟΔΩΡΑ:** Παροιμίες ΙΑ/11:25, Β' Κορινθίους Η/8:2-3,9.
- **ΑΝΙΔΙΟΤΕΛΩΣ (χωρίς ανταπόδοση):** Ματθαίος Ι'/10:8, Εκκλησ.ΙΑ/11:1.
- **ΜΥΣΤΙΚΑ (όχι φανερά):** Ματθαίος Ζ/7:3-4.
- **ΕΝΤΙΜΑ - ΔΙΚΑΙΑ:** Παροιμίες ΙΑ/11:1, Πράξεις Ε/5:1-11.
- **ΜΕ ΠΙΣΤΟΤΗΤΑ:** Β' Χρονικών ΛΑ/31:12, Πράξεις Ε/5:1-11.
- **ΜΕ ΑΓΑΠΗ:** Ιωάννης ΙΔ/14:14-15, Β' Κορινθίους Η/8:1-5.
- **ΑΝΑΛΟΓΑ:** Α' Κορινθίους Ιζ'/16:2, Β' Κορινθίους Η/8:12.
- **ΜΕ ΧΑΡΗ και ΜΕ ΔΥΝΑΜΗ:** Πράξεις Δ/4:32-37.
- **ΜΕ ΑΠΛΟΤΗΤΑ:** Ρωμαίους ΙΒ/12:8.
- **ΜΕ ΥΠΑΚΟΗ:** Ιωάννης ζ'/6:1-14.
- **ΜΕ ΕΥΣΠΛΑΧΝΙΑ:** Πράξεις Κ/20:35.
- **ΑΥΘΟΡΜΗΤΑ:** Πράξεις Δ/4:32-37.
- **ΑΥΤΟΠΡΟΑΙΡΕΤΑ:** Πράξεις ΙΑ/11:29.
- **ΠΡΟΣ ΔΟΞΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ:** Α' Κορινθίους Ι'/10:31.
- **ΣΤΟΝ ΘΕΟ (όχι σε ανθρώπους):** Κολοσσαείς Γ/3:23, Ματθαίος ζ'/6:2-4.
- **ΤΑΚΤΙΚΑ:** Έξοδος Λζ'/36:3, Εκκλησιαστής ΙΑ/11:6, Α' Κορινθίους Ιζ'/16:2.
- **ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ:** Πράξεις ΙΑ/21:29, Έσδρας Β/2:68, Λουκ.ΙΒ/12:48.
- **ΕΚΟΥΣΙΑ (με τη θέλησή μας):** Έξοδος ΚΕ/25:2,ΛΕ/35:5, Λευιτικό ΚΒ/22:29, Πράξεις Δ/4:32-37, Β' Κορινθίους Η/8:3, Εφεσίους ζ'/6:5,8.
- **ΜΕ ΘΥΣΙΑ:** Β' Κορινθίους Η/8:1-5, Μάρκος ΙΒ/12:41-44, Λουκάς ζ'/6:38, Φιλιππησίους Δ/4:18, Α' Τιμόθεου ζ'/6:17, Ρωμαίους ΙΒ/12:8.
- **Πάντοτε ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ:** Κολοσσαείς Γ/3:17.

. . . / / / . . .

Σ Υ Μ Π Ε Ρ Α Σ Μ Α

1. Ο ηθικός νόμος της Παλαιάς Διαθήκης δεν καταργήθηκε, ο Ιησούς διακήρυξε ότι ήρθε να **"πληρώσει" το νόμο**, δηλαδή να τον "γεμίσει" και όχι να τον καταργήσει (Ματθαίος Ε/5:17).
2. Τα δέκατα είχαν καθιερωθεί από τον Θεό **πριν το νόμο του Μωυσή**. Κατά συνέπεια εάν δεχθούμε ότι ο νόμος καταργήθηκε, τα δέκατα είναι **εκτός των διατάξεων του νόμου** και δεν συμπεριλαμβάνονται στην κατάργηση (Γένεση ΙΔ/14:18-20, ΚΗ/28:20-22).
3. Η πρώτη αποστολική εκκλησία **δίδασκε το νόμο** του Μωυσή, μέσα στον οποίο ήταν και τα δέκατα (Πράξεις ΙΕ/15:19-21).
4. Όπως η Καινή Διαθήκη **δεν διδάσκει** "ΝΑ ΔΙΝΟΥΜΕ τα δέκατα", **το ίδιο δεν διδάσκει** ρητά "ΝΑ ΜΗΝ ΔΙΝΟΥΜΕ τα δέκατα". Κατά συνέπεια η κατάργηση των δεκάτων δεν στηρίζεται στην Αγία Γραφή.
5. Όταν Παύλος διακηρύττει **«όλη η Γραφή είναι θεόπνευστη»** (Β' Τιμόθεου Γ/3:16), αναφέρεται μόνο στα βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης, γιατί ακόμα δεν υπήρχε η Καινή Διαθήκη. Κατά συνέπεια η πρώτη εκκλησία διδασκόταν μόνον από την Παλαιά Διαθήκη, μέσα στην οποία αναφέρονται και τα δέκατα.
6. Στην Παλαιά Διαθήκη ο Θεός κατοικούσε μέσα στον επίγειο ναό της ιερουσαλήμ και οι ιερείς συντηρούντο από τα δέκατα (Αριθμοί ΙΗ/18:21-32, Α' Κορινθίους Θ/9:13). Στην Καινή Διαθήκη οι πιστοί είναι ο ναός του Θεού του ζώντος και αποτελούν λαό ιερέων, είναι "βασιλείο ιεράτευμα" (Α' Κορινθίους ζ'/6:19, Α' Πέτρου Β/2:9, κλπ), γι' αυτό τα δέκατα και οι προσφορές είναι **για όλο το σώμα** της εκκλησίας του Ιησού Χριστού, ξεκινώντας πρώτα από την **τοπική μας εκκλησία**, εκεί που τρεφόμαστε πνευματικά (Α' Κορινθίους Θ/9:11-14, Γαλάτες ζ'/6:6,10).

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Περισσότερες λεπτομέρειες για τα δέκατα και τις προσφορές, διαβάστε το βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο: **"ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ"** (κωδικός 44)

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 00 - 1

Α' έκδοση: 02/2022

❖ Πως μπορεί ο αμαρτωλός άνθρωπος να είναι **ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**; Μπορεί να συμβεί κάτι τέτοιο ανάμεσα στον Δημιουργό του σύμπαντος και στον άνθρωπο; Ο απόστολος Παύλος λέγει ότι είμαστε "*συνεργοί του Θεού*". Ο ίδιος ο Θεός λέγει "*κάντε με ΣΥΝΕΤΑΙΡΟ και δώστε Μου το ΔΕΚΑΤΟ των υπάρχόντων σας και Εγώ θα ανοίξω τους καταρράκτες του ουρανού και θα εκχέω την ευλογία Μου*". Ο Θεός είναι αξιόπιστος συνétairos και ζητεί να Τον δοκιμάσουμε, ζητεί από εμάς να εφαρμόσουμε το **ΝΟΜΟ ΤΗΣ ΣΠΟΡΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΜΟΥ** και θα μας προμηθεύσει τα πάντα προς ζωή και ευσέβεια..

❖ Σήμερα μεταξύ των διαφόρων χριστιανικών κινήσεων, ομολογιών, κλπ υπάρχουν διαφορετικές απόψεις και θέσεις **εάν η εντολή του Θεού για τα δέκατα ισχύει και στην περίοδο της Καινής Διαθήκης**. Στο βιβλίο αυτό δίνονται απαντήσεις με σαφήνεια και καθαρότητα, που δεν αφήνουν αμφιβολίες και ερωτηματικά για την εντολή του Θεού, όπως: **Γιατί ο Θεός έδωσε την εντολή των δεκάτων; Τι εφάρμοξε η πρώτη αποστολική εκκλησία; Ο νόμος της σποράς και του θερισμού ισχύει στην Καινή Διαθήκη; Μπορούμε να σπέρνουμε και όταν δεν έχουμε; Πως ο Θεός γίνεται συνétairos μας σήμερα;** Και πολλές άλλες απαντήσεις

Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

Συγγραφέας: Αλκιβιάδης Τζελέπης

01. ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ (συγκλονιστικές μαρτυρίες)
02. ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (31 Βιβλικά θέματα - 5η έκδοση 2022)
03. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ εσχατολογικό (7η έκδοση 2021)
04. ΟΙ 3 ΚΑΘΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ (συνοπτική ανάλυση)
05. ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ (Αντίχριστος και Μασονία)
06. Η ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ (χάνεται ή όχι η σωτηρία του πιστού;)
07. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Γένεση Α:26-27)
08. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ (Βιβλική μελέτη)
09. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (ΒΙΒΛΟΣ και ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ)
10. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
11. ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ (ομολογία Αλκιβιάδη Τζελέπη)
12. ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (Βιβλική μελέτη)
13. Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ
14. ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗ (προφητικά μηνύματα)
15. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ (σχολιάζοντας την επικαιρότητα)
16. ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ (με σκίτσα)
17. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ (Ξεσκεπάζοντας τον Εχθρό)
18. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ (το 3ο μέρος του βιβλίου 17)
19. ΤΟ ΣΚΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ και Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ
20. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ (ιστορικές - αρχαιολογικές αποδείξεις)
21. Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ (η εκκλησία των Εσχάτων Καιρών)
22. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ - Η ημέρα του Κυρίου (έκδοση βελτιωμένη) 2018)
23. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ - Η Θεότητά του Ιησού Χριστού
24. ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ (ο Θεός της Διαθήκης)
25. «Ψάλτε ΑΣΜΑ ΝΕΟΝ» (υμνολόγιο - 240 ύμνοι)
26. «ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ» (υμνολόγιο - 670 ύμνοι)
27. Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (προφητικό)
28. ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ, ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ (προφητικό)
29. ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ (εσχατολογική - προφητική μελέτη)
30. ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ (μικρό εγχειρίδιο θεολογίας - 16 θέματα)
31. ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ - Τραγούδια, Ύμνοι, Κάλαντα (υμνολόγιο - 100 ύμνοι)
32. ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ (αληθινές ιστορίες)
33. ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ (δημοσιεύσεις στο facebook)
34. ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (δογματικές διαφορές και ενόητη)
35. ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ 50 ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ (συνοπτική παρουσίαση)
36. Ο ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
37. ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
- 37Α. ΤΡΙΑΔΙΚΕΣ ΘΕΟΤΗΤΕΣ από την ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ μέχρι ΣΗΜΕΡΑ /ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ
38. ΘΕΣΕΙΣ και ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΡΙΑΔΙΚΗΣ και ΜΟΝΟΘΕΪΣΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
39. ΖΩΟΦΙΛΙΑ και ΖΩΟΛΑΤΡΕΙΑ - Φιλόζωος ή Φιλανθρωπισμός;
40. ΟΙ 7 ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - προφητική & ερμηνευτική μελέτη
41. Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΟΤΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ;
42. ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΧΗ ΩΔΙΝΩΝ (μηνύματα - προφητείες - οράσεις)
43. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
44. ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Δέκατα και προσφορές (1η έκδοση 2022)